

АНТРОПОСОФСКИ ВЕСТИ

Брой 8
Великден 2004
Цена 0,30 лв.

Издава се от Антропософското общество в България

Антропософията е път на познание и себеразвитие, който обхваща сферите на философията и науката, изкуството и социалния ред; предлага духовно-научни методи за развитие на истинско осъзнаване на Реалността, дава обективно обяснение за човешката и световна еволюция. Основателят д-р Рудолф Щайнер (1861-1925) предоставя на всяка индивидуалност в пълна свобода обективно да изследва и провери фактите, изнесени от него за видимия и невидимия свят.

ВЪЗКРЪСНАЛИЯТ

И така, едва днес, черпейки от източниците на Духовната наука, ние се докосваме до същността на Христос Исус. Макар и посветен, Павел трябваше да се обръща към тогавашното човечество с лесно разбираеми понятия; и ако мога така да се изразя, той далеч не “разполагаше” с такова човечество, което би могло да си служи с такива понятия, които днес ние предлагаме на човешките сърца. Но това, което представляваше неговата инспирация, беше предизвикано чрез едно посвещение, дадено по Божията милост. И понеже той не беше стигнал до това посвещение чрез съответните процедури в древните Мистерии, а по Божията милост, докато вървеше към Дамаск, където му се яви възкръсналият Христос, аз разглеждам този вид посвещение като нещо, което е свързано именно с Божията милост, с благодатта. Благодарение на въпросното *Събитие от Дамаск* той знаеше: Да, след Мистерията на Голгота в самата планетарна сфера на Земята вече живеят всички онези сили, които възкръснаха при Мистерията на Голгота. Или, с други думи: той позна възкръсналия Христос! Ето *кого* започна да проповядва той от този момент нататък. И защо той можа да го възприеме тъкмо в този вид? Тук се налага да насочим вниманието си върху характера на една такава визия, върху едно такова събитие, каквото е това от Дамаск, защото сега сме изправени пред една визия, пред едно събитие от твърде особен род. Само онези хора, които никога не изпитват желание да научат нещо конкретно за окултните факти могат да сложат всички свръхсетивни опитности под един общ знаменател и да смесят виденията на Павел с виденията на други личности, каквито са например по-късните светии. Какво се случи всъщност и защо Павел можа да види Христос по онзи необикновен начин, по който той му се откри пред Дамаск? Защо Павел беше напълно сигурен: Да, това е възкръсналият Христос? Този въпрос ни връща назад към един друг въпрос: Какво всъщност беше необходимо, за да може при Кръщението в реката Йордан цялото Христово същество да се възплъти в Исус от Назарет? Ние вече посочихме през каква подготовка трябваше да премине онова човешко тяло, в което се възплъти Христовото същество.

Обаче от друга страна: Какво беше нужно, за да може Възкръсналият да се яви в онази душевна плътност, която позволи на Павел да изживее своята среща с Христос? Какъв беше онзи светлинен ореол, в който Христос се откри на Павел пред Дамаск? Какво представляваше всичко това?

Ако искаме да си отговорим на този въпрос, налага се да допълним още нещо към описанията, които направих преди малко. Аз посочих: в определен момент от развитието една “сестра” на Адамовата душа, една душа-сестра най-после се включи във веригата на човешките поколения. До то-

зи момент въпросната душа-сестра пребиваваше само в духовния свят. Точно тази душа-сестра успя да се инкарнира в момчето Исус от Евангелието на Лука. Обаче, в строгия смисъл на думата, това не беше нейната първа инкарнация в едно човешко тяло, понеже тя вече беше пророчески инкарнирана, така че още много по-рано тази душа се прояви като един вид предшественик на Мистерииите.

Тази душа се подвизаваше в Мистерииите, тя беше, така да се каже, отгледана в Мистерииите и беше изпращана там, където човечеството имаше нужда от нея; обаче нейните свойства, нейните въздействия можеха да се проявят *само в етерното тяло* и, строго погледнато, те можеха да бъдат възприемани само дотогава, докато съществуваше древното ясновидство. Следователно, тази древна душа-сестра на Адам нямаше нужда да се възплъщава във физическо тяло, за да може да бъде виждана. Тя действително се появяваше тук или там, насочвана от Мистерииите, с оглед на най-важните и решителни събития, засягащи еволюцията на Земята и човечеството, защото древното ясновидство все още не беше угаснало.

И тя трябваше да се инкарнира за пръв път именно когато древното ясновидство започна да угасва при онзи забележителен преход на общочовешката еволюция от Третата в Четвъртата следатлантска епоха. И сега, след като ясновидството постепенно угасна, за да не изчезне от обсега на човешките възприятия, тази душа прибягна до един вид заместителна инкарнация. Тази сестра-душа на Адам беше инкарнирана в Кришна така да се каже единствения път, когато трябваше да се прояви по видим, физически начин, и чак после тя отново беше инкарнирана в тялото на момчето Исус от Евангелието на Лука.....

Когато Павел беше разтърсен от своето видение пред Дамаск, той не се усъмни нито за миг: пред него се намираше не друг, а Христос. Обаче светлинният ореол, който обгръщаше Христос, светлинните одежди, с които си послужи Христос, бяха тези на Кришна. Христос си послужи с Кришна и формира чрез него своите собствени душевни обвивки, за да продължи могъщите си действия – вече в сферата на светлината. В Христос се съдържа също и всичко онова, което някога представляваше същността на величествената Бхавад Гита. В новозаветните откровения, макар и в твърде разпръснат, фрагментарен вид, ние откриваме много подробности от древното учение на Кришна. Но това древно учение на Кришна се превърна в дело на цялото човечество, защото Христос като такъв беше не един човешки Аз, който принадлежи на човечеството, а един Аз, който принадлежи на висшите йерархии.

Рудолф Щайнер

От цикъла “Бхавад Гита и Посланията на ап. Павел

Тема на годината за 2004/2005 год.

Метаморфозата на космическата интелигентност и вътрешното усъвършенстване

През 2004 год. се навършват сто години откакто Рудолф Щайнер прави въведение в пътищата за развитие и усъвършенстване на вътрешните способности, подходящи за хората от съвременната епоха. Изложението на тези пътища е следствие от промените на съзнанието, което се утвърждава във всички области на живота и културата от края на XIX век насам. Сега зависи от свободата на всеки човек да използва собствената си сила на мислене, за да постигне връзка със “свръхсетивното познание за света и мисията на човека” (подзаглавието на немското издание на книгата *Теософия* от Рудолф Щайнер, която представлява въведение в тази тема). Едновременно с това, Рудолф Щайнер описва за пръв път в *Познание за висшите светове* условията и мотивите за това вътрешно развитие, което се свързва с основните въпроси на настоящата епоха. Отговорът е толкова сложен, колкото и директен: Свръхсетивното познание ни се разкрива чрез себе-възпитание, тъй като “у всеки човек са стаени способности, благодарение на които той може да постигне познание за висшите светове”.

Сърцето трябва да стане нашия помощник

Тази година бихме искали да продължим темата от миналата година (“Метаморфозата на интелигентността и съвместната ни отговорност за съвременните събития”), като насочим вниманието си най-вече към метаморфозата на интелигентността, която ни дава възможност да одухотворим мисленето си чрез усъвършенстване на вътрешните човешки качества. Тук възниква екзистенциален въпрос за съвременниците ни, чиито пътища са ги довели до творчеството на Рудолф Щайнер. Наистина ли *искам* да насоча ежедневието си мислене (интелигентността, която е станала земна и материалистична) по пътя на одухотворяването? Който може да отговори положително на този въпрос, може да отпрати поглед в една нова посока: “Трябва да се говори най-вече на сърцата. Сърцата трябва да станат помощници на Михаел в завладяването на интелигентността, която е свалена от небето на земята” (Арнхайм, 20 юли 1924 год.)

Ако хората се чувстват призвани да станат помощници на Михаел в този смисъл, тогава започва да се развива едно ново вътрешно усъвършенстване с център човешкото отношение към Христос. “Михаел иска да ни даде правилната ориентация за света, заобикалящ човека, за опознаването му

или за действията му в него. Човекът трябва да намери пътя към Христос вътре в себе си”. (Михаелово писмо от 2 ноември 1924 год.) Това е метаморфоза на интелигентността, която избира пътя през сърцето към едно християнско одухотворяване на мисленето. Рудолф Щайнер описва основните аспекти на този процес в “Етеризацията на кръвта. Намесата на Христос в Земната еволюция”.

Така предлаганата Тема на годината открива още един подход към гьотеви *Фауст*, който представя състоянието на човешките същества в епохата на Съзнателната душа. От една страна Фауст страда от високо развитата си, но духовно сляпа дарба на интелигентност, а от друга страна – от препагствията, които не му дават възможност да постигне вътрешното усъвършенстване, към което се стреми в свободната си воля. Част от победата му в края на трагедията се състои във факта, че той не прибегва до помощта на старите си магически умения в драматичния си разговор с Грижата. Той се среща с нея по-скоро като човек с нова свободна воля. В този смисъл представлението от новата постановка на *Фауст* от Великден до лятото на 2004 год. ще бъдат основна част от дейността ни в Гьотеанума за много посетители и членове от цял свят. На празника на Михаел ще разгледаме Темата на годината от гледна точка на работата, представена в областите на различните секции, а на Коледа ще разгледаме общите антропософски перспективи във връзка с вътрешното усъвършенстване.

За Ръководството в Гьотеанума
Вирджиния Сийз

Препоръчвана литература:

Антропософски ръководни принципи:

“Изживяването на Михаел-Христос от човека”

“Коледно проучване: Мистерията на Логоса”

“Небесна история, митологическа история – Земна история”

“Мистерията на Голгота”

Езотерично разглеждане на кармичните връзки:
том VI, лекция от 20 юли 1924 год.

Езотерично християнство:

“Етеризацията на кръвта. Навлизането на Христос в човешката еволюция”, лекция от 1 октомври 1911 год.

Как се постигат познания за Висшите светове.

ДОБРОДЕТЕЛИТЕ (продължение)

Октомври (от 21 септември до 21 октомври)

Вежливостта, оживена до степен тактичност на сърцето не иска нищо за себе си.

Тя иска единствено да помогне на другите да осъществят социално-артистичните си задачи, да вложи във външното им поведение аспекта на първичната идея, живееща в тях. Който е убеден, че в самите неща и същества живее предразположението за тяхното собствено усъвършенстване, е удовлетворен от тях, а в пречките за развитието им вижда необходими условия за прогрес и стимул за лична активност. Неудовлетворен е само този, който не приема скрития план за разгръщането им в световните явления, а очаква трансформация чрез външни средства.

За това тактичността на сърцето е *задоволство*.

Това задоволство непрекъснато се застрашава от размисъла за социалните и политически условия. А причината за скрупули при наличието на тези условия никога не е била толкова подтискаща, както в нашата епоха. Това, което се проявява от десетилетия по най-ужасен начин и заплашва да се

проявява още по-ужасно, може да се разбере в смисъла на тук характеризираното задоволство само като разсеяна светкавица на бъдещи духовни явления, само като облаци, над които се разпръсква светлината. Едва след провала на старите форми на социален живот е възможно животът да приеме адекватна форма. От отчаяната нужда се ражда откровението. Но единствено когато се преодолее страха пред събитията, напирани от бъдещето, единствено чрез вяра в реализирането на ежедневните изисквания очите могат да се отворят за това откровение.

Така задоволството става *спокойствие*.

Медитация върху такова спокойствие е: Да се живее с убеждението на вечно присъстващата помощ на духовния свят, с чиста вяра, без сигурност от външния живот. Това е изискването на нашето време.

Превод от английски:
Диана Ботушарова

Антропософско общество в България

П.К. 51, 1680 София; тел./факс 02-980 8464
Председател: П.К. 255, 6000 Стара Загора, тел. 042-690 111

Стара Загора:

група "Антропос-София"
Дора Петрова, тел. 042-43500
П.К. 280, 6000 Ст. Загора
всяка 1-ва и 3-та сряда от месеца
Медитацията на основополагащия
камък и темата на годината

Стара Загора:

Група "Рудолф Щайнер"
Веселина Велкова, тел. 623368
през сряда, темата на годината,
книгата "Как се постигат
познания за висшите светове"

София:

Младежка група
Кирил Стоянов, 0886-432 518
всяка седмица
ул. Дунав 40
Евангелието на Марко

София:

Група "Михаел"
Лалка Фингарова, тел. 02-689949
1000 София, ул. "Цар Симеон" 55
всяка събота от 16.00 часа
Философия на свободата и
темата на годината

София:

Дружество "Изис-София"
Юлия Стоянова, тел. 02-983 4815
ул. "Раковски" 40, 1202 София
книгата на Щайнер "Да останем
свързани, антропософска
фармакология, хранене и здраве"

София:

Антропософска група "София"
Нина Рашкова, тел. 9806688/434
Столична библиотека, етаж IV
всяка сряда от 18.00 часа
Тема: Въпроси на Кармата

София

Дружество "Р. Щайнер"
Петко Бояджиев, тел. 9588413
ж.к. Гоце Делчев, бл. 110, вх. А,
ап. 9, 1404 София
група "Срещи с Р. Щайнер"
всеки вторник от 18.00 часа

Школата за Духовна наука Стара Загора

От 11.00 часа на следните дати:
25 април 2004 - 8-ми урок
30 май 2004 - 9-ти урок
27 юни 2004 - 10-ти урок

София

От 11.00 часа на следните дати:
3 април 2004 - 3-ти урок
1 май 2004 - 4-ти урок
5 юни 2004 - 5-ти урок

Една нова и стара инициатива

Публичната лектория в Стара Загора започна през октомври и продължава до Йоановден. В края на всеки месец пред старозагорската аудитория застава един лектор, който представя своя поглед към някой проблем от антропософското познание. Допреди 6 години такава лектория също се провеждаше в Стара Загора. В края на всеки месец в тесния клуб на дружество "Р. Щайнер" се събираха приятелите на редовните членове и изслушваха поредната лекция, която накрая преминаваше в дискусия. Постепенно тази традиция затихна и се появи с ново лице през есента на 2003. Идеята на организаторите е да се опитат да задоволят крехкия интерес на по-широк кръг от хора, които сега вече могат да дойдат без да бъдат доведени от някого.

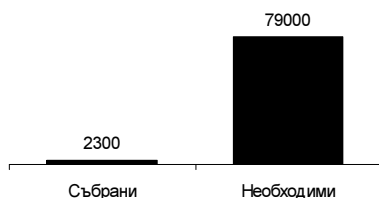
Точно през тези години, когато при нас не се изнасяха публични лекции, в София широко се разгръна лекционна дейност. Повечето от софийските лектори бяха поканени да изнесат същите лекции в Стара Загора и с това започна първият въвеждащ етап от нашата лектория, който завършва с последния очакван от нас лектор в края на април. Всички следващи лекции са на старозагорски антропософи.

Също през есента на 2004 ще бъде преосмислена концепцията на тази инициатива в зависимост от степента на задоволеност на очакванията на аудиторията. Проучванията на тези интереси се правят още сега.

Веселина Велкова

Състояние на фонда за
купуване на клуб
към 22 март 2004

Дарителска сметка на
фонда: **1075590031**,
банков код **62176307**,
БУЛБАНК АД, клон
Стара Загора, бул. Цар
Симеон Велики 126.

НОВИ КНИГИ

Излязоха и вече са в книжарниците две нови книги на издателство "Даскалов", Стара Загора. "Евангелието на Марко" от Рудолф Щайнер и "Дванадесетте Свети Нощи и Духовните Йерархии" от Сергей Прокофиев.

СЪОБЩЕНИЯ

Създадена е електронна антропософска библиотека върху компакт диск с над 200 заглавия от Рудолф Щайнер и други антропософски автори. За повече информация се обръщайте към Петър Райчев, тел. 042-41676.

Лятната бригада в Гьотенума тази година ще бъде от 22 август до 4 септември. Всяка година ентузиастите от цял свят се събират в Гьотеанума за да помогнат за поддръжката и ремонта на сградите, алеите, площадките и градините наоколо. На участниците се осигурява храна, спане и културна програма. Всеки трябва да си носи собствени работни дрехи. За повече информация и записване се обаждайте на Георги Акабалиев или прочетете от интернет www.goetheanum.ch

Фондацията за управление наследството на Рудолф Щайнер обяви, че от началото на 2004 година Събраните съчинения на Рудолф Щайнер са публикувани в интернет и са достъпни за всеки, който се интересува и може да ги чете в оригинал на немски език. Адресът на страницата е: <http://www.rudolf-steiner.com>

Започна изграждането на интернет страница на Антропософското общество в България. Адресът е antroposofia.hit.bg Всякакви коментари са добре дошли!

Редактор: Диана Ботушарова, тел. 052/236 584
Очакваме интересни материали, мнения, препоръки.
На адрес: ул. "Сан Стефано" 28, 9000 Варна
e-mail: diana_ros@lycos.com
Всяко дарение е добре дошло.

ПОКЛОНЕНИЕТО

(като равностметка)

Заедно стоим изправени*Разделени падаме**Пинк Флойд***Заедност**

я няма в речника, приятелю.

Отделност

също не може да се намери.

А да си сам

Съвсем не е като

да вършиш нещо сам.

Къде сме сега, приятелю?

От *отделност*към *заедност*.

Такава душа –

нова катедрала на полето в

Шартър –

изграждахме –

и с колко болка! –

прекроявайки пространството,

обръщайки назад

и времето в Подземието,

дордето в утрото обходим

ЛАБИРИНТА

и поемем

Христос

в душите си...

Разпънати сърца.

Разкъсани в *Отделност*,

Дордето се сберат отново

Изправени във *Заедност*...

Думите са нищо

в сравнение с това

което е зад тях – а то е

колелопреклонност.

ДОВОЛНА В СЕБЕ СИ,

в собствените граници.

Собственото съдържание

е моето доволство.

Е ли това Христос?

Не е ли -

*“Не аз**а Христос в мен”?*

Ражда се нов Адам

от Бог Отец

и Дева София –

кой? Аз ли?

Или Христос в мен?

Смокинята – Плодът –

Луковицата, растяща

Изпод Земята -

Към просторите

на Небесата...

Дарина Шентова, Варна
15.04.2002 год.

ЕПИФАНИИ - Поклонението в Шартър

Стъпки в прекрояването на Европа, на планетата. Всичките посоки, обходени от възраждащия се и крепещ дух в търсещата и съзнаваща, съзнателна душа човешка.....

Върховната стъпка, раждането на плода.

Поклонението в Шартър /вж. бр.12 от 2001 год. /

Упражнението с опъването на въжето – да очертаем въображаемата катедрала – храма на душата ни - във ветровитото и благодатно, пролетно поле на Шартър.

Лабиринтът – черно-бяла подова мозайка с кръгла форма, олицетворение на “Пътят към Йерусалим”, който всеки трябва да измине, за да се пречисти. Една стъпка напред, две назад, а тайнствените подземни токове ободряват в едно и също време духа, душата и тялото.

Лабиринтът – символ на човешкия мозък и мисълта, която обхожда неговите скрити гънки (Минотавърът и Ариадна.....)

Когато се събрахме в мълчание в центъра под купола, лицата на всички бяха озарени. Такава заедност би могла да бъде само заедност в Христа. След като сам си обходил Лабиринта, доволен в себе си без да си самодоволен.

Адам, вторият Адам (Първо послание на ап. Павел до коринтяни), новият Адам (самите ние). Тема за размишление и работа с цел постигане на пречистено астрално тяло или “Дева София”, най-труден изпит – социалните изкуства.....

Процесията в криптата и криптата под криптата в самата катедрала, където е Черната Богородица, направена от крушово дърво и кладенецът с квадратно дъно, от който поклонниците са пиели вода.

Следващият образ на Богинята-майка – Богородица на опората в прекрасна ниша с въздействието на олтар, държаша в една ръка Младенеца, а в другата – смокиновия плод.....

И върховното въздействие на Богородицата в синьо от витража, пръскаща благословена светлина над смирените поклонници.

Дарина Шентова, Варна

21.03.2004 год.

КАРЛИК

Карлик е заглавието на малка книга, написана от Урсула Бъркхарт. Авторката е родена сляпа, но от детство има ярки изживявания в друг свят, за който ние, зрящите сме слепи. Това е разказ за нейното необикновено приятелство с едно определено елементарно същество, към което тя проявява специално отношение. То е един от водачите на съществата, които лекуват растенията и се казва Карлик. Ето кратък откъс, публикуван в списанието Ню Вю, който може да ни накара сериозно да се замислим.

Понякога Карлик казва: “Ела, седни при мен – хайде да се радваме!” Радостта е много важна дейност за елементарните същества. Потапяме се заедно в чувство на благодарност към всичко, което вече е израсло като добро, истинско и красиво в този свят. От това чувство на благодарност ние получаваме сила за нови дела и доверието, че всичко, което все още е несъвършено, може да стане по-добро, по-истинско и по-красиво...

Следвайки предложението на Карлик, аз често давах съвет на други хора, които не го познават да седнат тихо и да се радват. Те често отговаряха: “Нямам време за такова нещо”. На това Карлик отвръща, за съжаление без да го чуе въпросния човек: “хората имат много време да се ядосват, или да се безпокоят за някого или за нещо, и освен това се ругаят. Така че трябва да имат време и да се радват!”

Карлик и приятелите му вършат работата си с радост, танцуват и се смеят през цялото време. Човек може да си помисли, че всичко е само игра... но в цялото им весело спокойствие личи сериозност и целенасоченост, докато сноват насам-натам и работят в събитията и случките на земята. Карлик все повтаря: “Ако разберете това и се включите в работата ни, много неща на тази земя могат отново да израстат здрави. Разбира се, тя – нашата земя ще остарее, но може да издържи малко по-дълго, ако се отнасяте с нея по-разумно.”

За съжаление, хората не са “разумни” и дори според мнението на Карлик не са и възпитани. Нашето поведение е обидно за гномите. Ние искаме да имаме повече и все повече. Възвращаемостта и печалбата са много по-важни за нас от законите на природата. Ние мислим твърде много за себе си и забравяме братята и сестрите си в другите природни царства, дори видимите, за които в крайна сметка можем да научим всичко.

Карлик и приятелите му не само страдат от липсата ни на разбиране. Те страдат и от това, което той нарича “голямата, невидима война”, битката срещу тези елементарни същества, които не искат вече да сътрудничат и не могат да се радват на това, което вече е красиво, истинско и добро. Те са се отказали от земята и от човешките същества. “Те нищо не получиха”, обяснява Карлик. “За тях това е също както гладуването за вас. Няма вече топли човешки мисли, няма молитви навън в природата, няма любов и благодарност. Хората само вземат и не дават това, от което ние имаме нужда. Много от нас им се сърдят”.

Превод от английски: *Диана Ботушарова*